

תקוות מנחם

גיליון מס'
164

י"ל לקראת ש"פ דברים - ד' מנחם-אב
הי תהי שנת סגולות טובה

על סיומי הרמב"ם

תדפיס מהספר "תקוות מנחם" (ח"ג) שיו"ל בעז"ה על סיומי
הרמב"ם ע"פ - ב"קו" - שיחות והוראות כ"ק אד"ש מה"מ
מאת הרב יקותיאל מנחם שיחי ראפ

ע"פ ההוראה שקיבלתי מכ"ק אד"ש מלך המשיח, להדפיס ולפרסם הדברים הנאמרים בעז"ה בסיומי הרמב"ם, להראות ולהוכיח הנראה לעני"ד בדרך אפשר, הקשר שבין שיעורי הרמב"ם לפרשה והתאריך שבהם נלמדו, הנני מוציא לאור עלון זה לכבוד שבת קודש. ואבקש מהקוראים שיעירוני בהערותיהם, ותודה מראש!

לחיות עם הזמן!

ספר זמנים – ג'

מחזור כ"ח שנה כ"ו

בעז"ה יום א' פרשת דברים ז"ך תמוז

הי' תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל

סיום הלכות שקלים והתחלת הלכות קידוש החודש

החדשה אחרי ר"ח ניסן. ב' בגלל כבר "הקדימו שקליהם" שאמרו להמן שזכות מצות השקלים קדמה לשקלי המן ולכן ביטלה גזירתו.

שלום ואחדות – גאולת ישראל

ב. ותוכן ימים אלה של "בין המצרים" וגי השבועות, שמצירים ומתאבלים על החורבן והגלות, שבאו בגלל העדר האחדות והשנאת חינם והמחלוקת, [שהמחלוקת זהו תוכן החורבן והגלות, כמו שאמר המן⁴ "ישנו עם אחד מפורז ומפורד בין העמים" שהפיזור והיפך האחדות הוא עצמו החורבן והגלות]. כמבואר בגמרא במסכת יומא⁵, והתיקון לזה והפעולות להבאת המשיח והגאולה הוא ע"י חיזוק האחדות והאהבת ישראל, שזה נדרש ביותר בימים אלה שמעוררים רחמים רבים ופעולות להבאת הגאולה מיד.

ומתאים שבסיום ההפטרה של השבת האחרונה של "בין המצרים" – "שבת חזון" השבת וההפטרה שלפני תשעה באב, כתוב⁶: "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", היינו שבימים אלה מודגש ענין הצדקה, ובפרט עפ"י הוראת אד"ש מה"מ שבימים אלה כדי לפעול את בנין בית המקדש והגאולה מהגלות צריכים להגביר ולהוסיף ב"משפט" – לימוד התורה, ובנתינת הצדקה.

וע"כ מתאים שבימים אלה לומדים את הלכות שקלים המבטאים את האהבת ישראל ואחדות ישראל, שהפעולות בזה הן עצמן הגאולה; כי עיקר הגאולה היא שכל עם ישראל מאוחדים ועושים ביחד רצון ה', ופועל להבאת הגאולה מיד!

תרום קרנם של ישראל

ג. ויומתק, שמצות שקלים כתובה בפרשת תשא שמורה על ענין ההעלאה ונשיאת ראש, וגם שקלים מורה שלוקחים ומרימים את הכסף מחולקין ומעלים אותו לצדקה וקדושה, שזוהי גם משמעות המילה "תרומה". וכמש"נ "וצדקה תרום גוי". ולכן "גדולה צדקה שמקרבת הגאולה", כי

מצות שקלים – אחדות ישראל

א. תוכן מצות השקלים מבואר כו"כ פעמים בשיחות אד"ש מה"מ שמבטא את ענין האחדות ואהבת ישראל;

א) כל עם ישראל נותנים סכום שווה למחצית השקל, ככתוב מפורש בתורה בפרשת מחצית השקל¹: "העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל, לתת את תרומת הוי' לכפר על נפשותיכם", שענין זה מראה על השווין והאחדות בעם ישראל.

ב) כל אחד נותן רק מחצית השקל, שמבטא שכל יהודי הוא רק מחצית, וכדי להיות שקל שלם עליו להתאחד עם יהודי אחר (או עם יהודים אחרים וגם עם הקב"ה) ז.א. שהחשיבות והשלמות של כ"א הוא רק כשהוא מאוחד עם יהודים אחרים, ואחרת אינו מציאות מושלמת [וכתורת הה"מ עה"פ בפרשת בהעלותך²: "עשה לך שתי חצוצרות כסף", ומפרש הה"מ "שתי חצאי צורות" – ז.א. שכל יהודי הוא רק חצי וכדי להיות שלם צריך להתאחד עם המחצית השנייה; היהודי השני או הקב"ה. [ואפ"ל "כסף" – ענין האהבה, ואח"כ נאמר "והיו לך למקרא העדה" – היינו לאסוף להקהיל ולאחד העם, "ולמסע את המחנות" – היינו מל" אלה מסעי בני ישראל"; הנסיעה וההתקדמות והעליה מחיל אל חיל הבאה ע"י אחדות ישראל!].

ג) בשקלים שהיהודים נתנו קנו בהן את קרבנות הציבור של כל השנה כולה מר"ח ניסן עד ר"ח ניסן דשנה הבאה, כמבואר ברמב"ם בהלכות אלו³. וענין זה מבטא את האחדות של כל ישראל; שבמחצית השקל נעשה היהודי שותף עם כל כלל ישראל בכל קרבנות הציבור של כל השנה כולה. שזו אחדות עצומה שאין כמותה.

ד) בזמן הזה נוהגים לתת מחצית השקל בערב פורים כזכר למצות מחצית השקל שהיתה בזמן המקדש. ובזמננו נותנים את מחצית השקל למטרות צדקה. וענין הצדקה גם מורה על חסד ואחדות ישראל. [והטעם שבזמננו נותנים מחצית-השקל בערב פורים, א) כי הזמן של נתינת השקלים בזמן המקדש היה בחודש אדר, כדי שיוכלו לקנות מהם את קרבנות הציבור לשנה

¹ תשא, טו.

² ג, ב.

³ פ"ד הי"א.

⁴ מגילת אסתר ג, ח.

⁵ ט, ב. [ר"ת ט' באב – יום החורבן של ב' בתי המקדש].

⁶ ישעיהו א, כז.

גואלים ומעלים הדבר הגשמי שנותנים לצדקה, ועיי"כ האדם גואל עצמו, כי זהו חיי נפשו וגואל חלקו בעולם ועיי"כ נגאל סוכ"ס כל העולם כולו! ועיי"כ האחדות והצדקה מתעלים עם ישראל למצב של גאולה; ועיי"כ מאמר חז"ל⁷ "במה תרום קרנם של ישראל ב'כי תשא' – עיי"כ הצדקה והחסד!

"תקות" חוט השני⁸ – סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. **פרטי מצות מחצית השקל – אחדות ישראל.**
- ב. **החורבן והגלות בגלל שנאת חנם – והתיקון אהבת ואחדות ישראל בפרט בימים אלו.**
- ג. **עיי"כ הצדקה תרום קרנם של ישראל.**

אחדות ישראל!

כשהוסיף אד"ש מה"מ במבצעים אהבת ישראל ותבע שצריך להיות גם אחדות ישראל היינו שצריכים להדגיש שהזולת גוף אחד איתו, ולא רק כמו אהבת הזולת. אמר שישנם כאלה ש"תואנה הם מבקשים" וטוענים למה צ"ל אחדות ישראל, הרי המצוה בתורה "ואהבת לרעך כמוך"? וע"כ ענה אד"ש, שזהו ירושלמי מפורש בנדרים (שא' עשה קונם את הגאולתו על חברו, שחכמים מסייעים לו למצוא "פתח חרטה" אם יבין את מהות וחשיבות "אהבת ישראל"). שמתאר את אהבת ישראל במשל ביד שחוטכת והזיקה את היד השנייה, ולא תהיה ה"א שהיד שניזוקה תחזיר ליד שהזיקה, ז.א. שאהבת ישראל אומרת שכולם גוף א' ולא להקפיד על הזולת.

לא לבזבז הכסף והזמן

בהתועדות מוצש"ק פרשת שקלים ה'תשל"ט, אמר אד"ש שההוראה שלומדים מ"שקלים" כמה צריך להעריך ממון וזמן יהודי; שבמחצית של א', נעשה שותף עם כל כלל ישראל בכל קרבנות הציבור כל השנה כולה. רואים מנך את הכח של כסף יהודי מה שיכול להשיג אפילו לא בשקל שלם אלא במחצית, וכן הוא גם בזמן. ומנך הסיק הרבי עד כמה צריך לראות לנצל ולא לבזבז שום כסף, וממילא גם לנצל ולא דיבר אד"ש שלא יסעו לנסיעות מיותרות ולחטונות מעבר לים, מצד הכסף והזמן, ולא רק של בחורי ישיבוצ, ואמר שגם אם נתן הסכמתו לנסיעה הוא מודיע דעתו ברבים שאינו מרוצה, ומה שנותן הסכמתו, כי הוא לא רוצה להתייחס לשואלים נגד רצונם. ואני שאלתי את הרה"ת פינחס הכהן שיחי' פעלדמאן שקיבל מענה "נשתנו העיתים", האם הכוונה רק בקשר להנחיות שהיו לנסיעות הבחורים באמצע הזמן מאוסטרליה או שזו הוראה כללית, ואמר לי שהיה מתברך שמישהו ישאל ע"כ את אד"ש, ולדאבונו אף א' מהנהגות הישיבות לא שאלו, והענין סתום עד היום.

* * *

בעז"ה מוצאי ש"ק פרשת דברים – 'שבת חזון' ד' מנחם אב
היי תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל
סיום הלכות קידוש החודש והתחלת הלכות תעניות

⁷ ב"ב י, ב.

⁸ יהושע ב, חי. ועיין ברשימי שפירוש "תקות" – מלשון "יקו וחבל" (שבו הורידה המרגלים של יהושע, ובו תלו משפחת רחב תקוותם), והרי זו מטרת חיבורנו "תקות מנחם" – להראות בעז"ה את הקו וחוט השני המקשר ומשוה התוכן הנלמד בשיעורי הרמב"ם עם תוכן הפרשה והתאריך בשנה, (ועיין מה שכתבנו בזה בהקדמה לספרנו "תקות מנחם" ח"א).

ישראל עתידים להתחדש כמותה של הלבנה

א. התוכן הפנימי בענין "החודש" ו"קידוש החודש", הוא החידוש של הגאולה וקבלת פני משיח, כי ישראל "דומין ללבנה ומונין ללבנה"⁹. ועיי"כ אומרים בסיום נוסח קידוש לבנה "שהם עתידים להתחדש כמותה", היינו שבעם ישראל יהיה החידוש והשפעה חדשה כל חודש, והחידוש הכי גדול בבית המשיח והגאולה. ז.א. שכמו שהלבנה מתחדשת כל חודש במולד חדש, כך תהיה לידת עם ישראל מחדש בגאולה השלימה. ומתאים זה לימים אלה הסמוכים לתשעה באב, שיעודם ומטרתם היא הפיכתם לששון ולשמחה ולמועדים טובים בגאולה השלימה. וכפי שאד"ש אומר בשיחות, שענין זה מורה שכבר עתה התוכן והכוונה הפנימית של ימים אלה שהם ימי שמחה וגאולה [כמשל האב המכה את בנו שבפנימיות מונח שם גודל אהבתו לבנו, ועיי"כ "ואוהבו שוחרו מוסר"¹⁰ כך גם כעת ימי בין המצרים ותשעת הימים הם בפנימיות אהבת ה' אלינו כמו שהיה בזמן חורבן בית המקדש ש"מצאו הכרובים מעורים זה בזה"¹¹ שמורה על גודל אהבת הקב"ה לכנסת ישראל.¹² וזהו ענין לידת הלבנה שמורה על לידת עם ישראל והתחדשותם עיי"כ הגאולה והמשיח שנולד בתשעה באב (ל' תשועה).

ראיית ביהמ"ק והישועה

ב. הענין הנ"ל בולט יותר ב"שבת חזון"; שעפ"י דברי רבותינו נשיאנו בשם רבי לוי יצחק מבארדיטשוב נ"ע נבגי"מ התוכן של "חזון"; שבשבת זו מראים ליהודי את הישועה - "חזון ישעיה"¹³ כמארז"ל¹⁴: "ישעיה כולה נחמתא היא" וישעיה מלשון ישועה¹⁵, ואת בנין בית המקדש השלישי. ומתאים לכך שקידוש החודש בא עיי"כ ראיית המולד היינו ראיית לידת הגאולה.

והרי עיי"כ נאמר למשה רבינו ביציאת מצרים "החודש הזה לכם ראש חודשים"¹⁶ ואומרים חז"ל¹⁷ "כזה ראה וקדש"; היינו שביציאת מצרים, כבר ברי"ח ניסן שנאמרה פרשה זו **הראו** את לידת הגאולה והכח לזה, [ואולי לכן פרשת קידוש החודש נאמרה בפרשת "**בא אל פרעה**" הוא ענין הגילוי עפ"י מה שאומר אד"ש בשיחות¹⁸ בשם הזהר¹⁹ בפרשת ויגש עה"פ "והקול נשמע בית פרעה"²⁰: "דביה אתפריעו כל נהרין", שזהו ענין גילוי וראית האורות, שענין זה מתבטא בקידוש החודש שבא דוקא באופן של **ראייה** כמו שהיה אצל משה רבינו שראיית החודש הביאה לראיית ולידת הגאולה, וכן "חזון ישעיה" ראיית הישועה ובית המקדש. שכך אומר אד"ש גם בפירוש הפנימי של י"ג דפורענותא"]

ירידה לצורך עליה

ג. והענין הנ"ל מודגש יותר **במולד וראש חודש אב**, בו יש עילוי מיוחד לשלימות הלבנה בחמשה עשר במנחם אב-קיימא סיהרא באשלימותא²¹ דחודש אב, כמבואר ב"היום יוס" דט"ו אב, עיי"כ גודל השלימות והעליה דיום זה, לפי ערך ואחרי גודל הירידה דט' באב, ולכן השלימות והעליה דט"ו אב היא הרבה יותר מושלמת ונעלית מכל ט"ו

⁹ סוכה כט, א. ב"ר פ"ו, ג. אוה"ת בראשית ד, סעי"ב ואילך.

¹⁰ משלי יג, כד.

¹¹ פתיחתא דאיכא רבה ט. יומא נד, ב. וראה לקו"ש ח"ב ע' 360 ס"ד ואילך.

¹² יומא נד, א. ב"ב צט, א. עה"פ במלכים-א ז, לו.

¹³ ישעיה א, א.

¹⁴ ב"ב יד, ב.

¹⁵ רשימות הצ"צ לאיכה ע' 28. סה"מ מלוקט ח"א ע' קנא, ועוד.

¹⁶ בא יב, ב.

¹⁷ ר"ה כ, א. (הובא ברשימי עה"פ שם)

¹⁸ ראה סה"ש היתשני"ב ח"א ע' 281 ואילך. ועוד.

¹⁹ ח"א רי, א.

²⁰ מה טז.

²¹ זהר ח"א קק, א.

שממשיכים מלמעלה מאו"ס שבספירת החכמה שיאיר למטה בספירת המלכות, "ברכה" – ל' המשכה, אחרי שנתמלאה אחרי המולד ז' ימים, מכל ז' הספירות דאור אבא.

ומכיוון שבכל העניינים קודמת המשכה מחכמה להעלאה, כי הרי הכל מתחיל מלמעלה ונמשך משם, לכן כותב הזהר בפנימיות ושורש העניינים קודמת מצות מחצית השקל והיא ההקדמה כי היא המשכה למטה במלכות, ואחריה באה מצות קידוש החודש – שמתחילה בהעלאת המלכות למעלה.

ומסיים ע"ז ב"דרך מצוותיך": "ובזה מובן מארז"ל (זוהר ח"ב קנז ב') בג' דברים שנתקשה משה, ושנים מהם החודש ומחצית השקל, כי שניהם ענין א' וכן המנורה ג"כ במלכות כידוע וד"ל".

הרמב"ם מסודר ומדויק גם עפ"י הזהר והקבלה!

וראה זה פלא! שגם ברמב"ם [מלבד הטעם הפשוט שכתבנו לעיל], קודמים הלכות שקלים ומיד אח"ז הלכות קידוש החודש. ז.א. שהרמב"ם מתאים ומדויק גם עפ"י הזהר והקבלה!

ולהעיר ששתי מצוות אלה שקיבל משה ע"י ראייה שנתקשה משה בהן עד שהראה לו הקב"ה שהן מחצית השקל שנאמר שם "זה יתנו" ²³ וקדוש החודש ששם נאמר "החודש הזה לכם ראש חודשים" וגם הפטרה היום היא "חזון" ענין המחשזה "ותחזנה עינינו" ²⁴, וגם תחלת הפרשה "אלה הדברים" ²⁵ שאד"ש בשיחות ²⁶ מקשר זאת עם ענין הראיה – "מראה באצבעו ואומר זה" ²⁷ שיתקיים לעתיד לבוא שיהיה אלוקות בגלוי ויאמר "הנה אלוקיני זה" ²⁸!

קידוש לבנה – לידת עם ישראל

1. קידוש החודש מורה על לידת עם ישראל והמשיח והגאולה לעתיד לבוא מי"ד ממ"ש, ולכן עושין קידוש לבנה במוצאי תשעה באב, שקידוש לבנה בכל חודש מורה על הנישואין של עם ישראל להקב"ה, וכמ"ש הרמ"א בהלכות קידוש לבנה בשו"ע אורח חיים שלכן עושים שמחות וריקודים בקידוש לבנה כמו בשמחת נישואין. וע"כ נוהגים במוצאי תשעה (מלי תשועה) באב, לעשות קידוש לבנה, כי בו "נולד מושיען של ישראל" יכן תהיה לנו, מי"ד ממ"ש נאו!

"תקות" חוט השני" ⁸ – סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

א. ההתחדשות עם ישראל שמונין ודומין ללבנה – הגאולה השלימה

ב. המולד – מורה על לידת המשיח והגאולה בתשעה באב (ל' תשועה)

ג. ראיית מולד הלבנה – ראיית לידת הגאולה, ושבת חזון – ראייה.

ד. לידת וחודש אב ובט"ו בו – שלימות הלבנה נעלה מכל חודש, כערך הירידה.

ה. קידוש לבנה במוצאי תשעה באב.

בחודש. ולפי"ז גם המולד של חודש אב מכיוון שכולל בתוכו את כל הדרגות שבו עד "קיימא סיהרא באשלמותא", לכן הוא מולד נעלה ביותר מכל שאר החודשים.

ומתאים לזאת שלומדים הלכות "קידוש החודש" דוקא בר"ח אב, ובימים הסמוכים שלפניו ולאחרי.

קידוש החודש סמוך לשקלים

ד. סדר ההלכות ברמב"ם בספר זמנים;

אחרי הלכות שביבת יו"ט, שמורים על כל הלכות הימים טובים בכללותם, מביא הרמב"ם את הלכות פרטי הימים טובים; פסח – ראש לרגלים, והלכות המיוחדות במועדי חודש תשרי – ראש השנה וסוכות – הלכות "שופר סוכה ולולב". ולאח"ז הלכות "שקלים" שאינם ממש הלכות הקשורות בזמן, (ובהשקפה ראשונה היה מתאים יותר לכתוב ע"ז בספר "עבודה", כי מטרתם לקרבנות הציבור של כל השנה כולה), אבל מכיון שנותנים אותם עבור קרבנות הציבור שצריכים להיות מראש חודש ניסן, מהתרומה החדשה, ולכן תורמים לפני חודש ניסן בחודש אדר, שזהו הקשר ל"זמנים", וכן בש"ס מסכת שקלים היא בסדר "מועד".

ולאח"ז הלכות קידוש החודש שמורין כיצד קובעים ועושים את המועדים שזהו סיום ה"זמנים" שהם מן התורה, ולאח"ז ה"זמנים" שהם מדברי סופרים, מתחיל מן "הלכות תעניות" שהיו מיד אחרי חורבן בית ראשון וכתוב עליהם בנביאים, אח"כ 'הלכות מגילה' שהיה בזמן הגלות שאחרי בית ראשון, ונכתבה במגילת אסתר ב"כתובים", ואח"כ "הלכות חנוכה" על נס חנוכה שהיה בזמן בית שני, ולא כתוב בני"ך אלא בש"ס. ועפ"ז מובן בפשטות הסמיכות של הלכות "קידוש החודש" להלכות "שקלים".

ברכת והמשכת אור הלבנה

ה. אבל ע"פ מ"ש ה"צמח-צדק" ב"דרך מצוותיך" בסיום מצות "קידוש החודש" ²², שמביא מ"ש זהר ברעיא מהימנא פרשת תשא (דקפ"ז ע"ב), וז"ל: "פקודא בתר דא לקדש את החודש, בגין דסיהרא קדישא איהי כלה דמתקדשת ע"פ ב"ד דאיהי גבורה כו', ולבתר דאתחזיא סיהרא דיאותו לאורה, מברך עליה ברוך אתה ה' כו"י היינו שהזהר אומר שמצות קידוש החודש באה אחרי מצות מחצית השקל [וכן הוא בדרך מצוותיך שמצות קידוש החודש באה אחרי מצות מחצית השקל], ושואל ע"ז הצ"צ שם הרי מצות קידוש החודש לא באה בסמיכות ובהמשך לקידוש החודש, והם כתובים בפרשיות רחוקות זו מזו, ואדרבא מצות קידוש החודש כתובה הרבה קודם, בפרשת בא ומצות שקלים בפרשת כי תשא!:

וע"כ עונה שם הצ"צ; שבתוכנם ובפנימיות העניינים יש להן עניינים דומים, ובפנימיות מצות מחצית השקל היא הקדמה והכנה למצות קידוש החודש;

גם מצות מחצית השקל וגם מצות החודש קדוש החודש עניינם שהם המשכה מלמעלה למטה והעלאה מלמעלה למטה; אלא שבמחצית השקל קודמת המשכה מלמעלה למטה ואח"כ ההעלאה, ובמצות קידוש החודש קודמת ההעלאה ואח"כ המשכה;

במחצית השקל-קודם ממשיכים ומורידים את השקל ואת האלוקות אור החכמה למטה במלכות, ואח"כ מעלים מספירת המלכות לחכמה-הנקי קודש. ובקידוש החודש – קודם הלבנה שהיא ספירת המלכות נעלמת, שמתעלה לאו"ס בספירת החכמה, שזהו קידוש החודש של הבית דין הסמוכים, קדושה- ל' הבדלה והעלאה, ואח"כ ברכת הלבנה

²³ תשא ל, יג.

²⁴ נוסח ברכת עבודה דתפלת שמו"ע.

²⁵ דברים א, א.

²⁶ שיחת ש"פ מטו"מ, ב' מני"א היתנש"א סס"ז.

²⁷ שמו"ר פרשת בשלח ספכ"ג.

²⁸ ישעיה כה, ט.

בעז"ה יום ב' פרשת ואתחנן – "נחמו" ו' מנחם אב כ"ה תמוז ה' תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל סיום הלכות תעניות והתחלת הלכות מגילה וחנוכה

תשעה באב – התענית החמורה

א. את הלכות תעניות לומדים ומסיימים בתשעת הימים, בימים הסמוכים לצום תשעה באב. ותענית תשעה באב היא החמורה ביותר מכל התעניות הקשורות לחורבן ולגלות, שביום זה התענית וההלכות "לילו כיומו"²⁹, ואסור בחמשה עניים כמו ביום הכיפורים ולא כמו בשאר התעניות.³⁰

זכר לחורבן

ב. בפרק האחרון של הלכות תעניות, פרק חמישי, מדבר הרמב"ם על כל התעניות צבור הקשורים בחורבן, שכל אלה באו בגלל חורבן בתי המקדש שהיו בתשעה באב. וכן מביא הרמב"ם בפרק זה³¹ ההלכות הקשורות עם תשעת הימים מר"ח אב. ובהמשך פרק זה מביא הרמב"ם התקנות הגזירות והמנהגים שעושים בגלל זכר החורבנות שהתחילו בתשעה באב.

ובהלכה ו' מביא הרמב"ם את דין המשנה בתענית³²: "משיכנס אב ממעטין בשמחה". וידוע הפירוש הפנימי בזה; שממעטין בכל ענייני אב והחורבן וממתיקים ע"י שמחה (של מצוה) המותרת עפ"י שולחן-ערוך! כמאמר "שמחה ממתקת דינים", ושמחה פורצת גדר, שמביאה את המשיח "עלה הפורץ לפניהם" כמ"ש בעל הטורים³³ "ישמח אותיות משיח!" ואד"ש מהמ"מ אומר שמה שחומרת האבילות גוברת סימן שאנו צריכים להוסיף יותר בתורה וצדקה ובכל ענייני שמחה (כמו סעודות סיומי מסכת, ברית מילה פדיון הבן, ובר מצווה כ"י)

השמחה הגדולה תהיה לעומת גודל האבילות

ג. ובהלכה האחרונה³⁴ כותב הרמב"ם: ש"כל הצומות האלו עתידים ליבטל לימות המשיח, ולא עוד אלא שהם עתידים להיות יום טוב וימי ששון ושמחה, שנאמר³⁵ 'כה אמר ה' צבאות צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית יהודה לששון ולשמחה ולמועדים טובים, והאמת והשלום אהבו' [ומודגש כאן ענין השלום; כי החורבן והצומות הם בגלל היפך השלום והאחדות, והתיקון וביטול הצומות ע"י הגברת ואהבת השלום].

וידוע שמה שהאבילות וסיבתה יותר חמורה, תיהפך ליו"ט יותר גדול וממילא תשעה באב יהיה היו"ט הכי גדול והכי שמח, וממילא רואים הקשר הכי בולט לתשעה באב, ומסיימים בו' מנחם אב שהוא ערב ז' מנחם-אב שבו "נכנסו גויים להיכל", ולכן כמה דיני אבילות נהיים יותר חמורים בו, ולכן הפיכתו לשמחה תהיה באופן נעלה ביותר.

חמישי – משיחי

ד. ורואים דבר מעניין! הלכות אלה בקשר לצומות והתקנות ע"ד צרות החורבן והגלות כתובים ברמב"ם בהלכות תעניות בפרק חמישי, ותשעה

²⁹ הלכות תעניות ברמב"ם בפ"ה ה"ז.

³⁰ שם ה"ה.

³¹ ה"ו.

³² כו, ב.

³³ עה"פ בפרשת פינחס "הנני נותן לו אתי".

³⁴ ה"ט.

³⁵ זכריה ח, יט. [פרק ח-המספר 8 קשור למשיח שהוא הח' – מ8 נסיכי אדם, וכינורו 8 נימין. פסוק י"ט – ר"ת ימים טובים!]

באב נקרא בכתוב הנ"ל "צום החמישי", כי הוא "בחודש החמישי".
שחמישי – אותיות – "משיחי", והמספר 5 מורה על ההנהגה וההשפעה שלמעלה מהטבע והעולם, שמחולק ל4 סוגים ודרגות המשתלשלים מ-4 עולמות שהם משתלשלים מדי אותיות שם הוי' והמספר 5 מורה על ההשפעה שלמעלה מטבע העולם ולמעלה מסדר ההשתלשלות.
ומספר ההלכה האחרונה שאומרת שכל הצומות ייהפכו לימים טובים היא הלכה י"ט – ר"ת "ימים טובים"! כן תהיה לנו, בהתגלות מלך המשיח והגאולה מי"ד ממ"ש נאו!

"תקות" חוט השני⁸ – סיכום הקשר של ההלכה ברמב"ם לפרשת השבוע ולתאריך.

- א. צום תשעה ברב הכי חמור מהתעניות על החורבן.
ב. הלכות זכר לחורבן.
ג. בפרק החמישי בחודש החמישי – אותיות משיחי.

"השדרה המשיחית!"

כשהיה כ"ק אד"ש מה"מ פעם ראשונה בבית הרפואה "מאונט סיני – הר סיני" שע"י השדירה החמישית (5 av.) במנהטן, לניתוח אחרי חג השבועות ה'תשנ"ב שבתו שם הרבה מאנ"ש והתמימים בשתי השבתות שהיה שם, ובשבת אחרי הצהריים ארגנו שם "תהלוכה" ל"הקהלת קהילות" בבתי הכנסת שם, ואחרי שבת צא"ח הכניסו דו"ח לרבי מכל ביהכ"ס והנושא שדברו שם.
ובביהכ"ס היוקרתי "5AV שול" דיבר הרב איש"ט שיחי' שאמר: "הרבי הופך את השדירה המשיחית לשדירה המשיחית!" ואת זה ביקש שיכנס בדו"ח לרבי.

שמחת הגאולה!

בשנים האחרונות תבע אד"ש מה"מ יותר ויותר, שינצלו ימים אלה לפעולות חיוביות שיבטלו החורבן ויביאו הגאולה וביהמ"ק. וכן שיעשו סיומי מסכת וסעודות שמחה באופן המותר ע"פ שולחן-ערוך. ואם בשנים הקדומות הונהג בישראל להדגיש הצער והאבילות, עתה התביעה שבנוסף לאבילות שיגישו ויבליטו את ענין הפיכת ימים אלה לששון ולשמחה ולימים טובים, וכבר ל"טעום" מעין זה באופן המותר ולהכין הפיכה ע"י עריכת סיומי מסכתות וסעודות.
ואולי אפשר להסבר זאת; הרבה מהקינות בתשעה-באב שמדברות ומתארות את צרות החורבן מסיימות בתקוה ובציפיה לגאולה. וע"כ כל הדורות ושנות הגלות עסקו בבכיה ובקינות על הגלות, אבל כעת שכבר נמצאים בסף הגאולה ובסוף הגלות, אוחזים כבר בסוף הקינות, ששם מדגישים את הפיכתם לשמחה וגאולה!
ואד"ש מה"מ אומר, שלמרות שחז"ל אומרים: "אסור לאדם שימלא שחוק פיו בעולם הזה", אבל בזמננו כבר צריכים את השמחה והשירה, כי נאמר "אז ימלא שחוק פינו"; א"ז – גימטריא – 8, והרבי הקודם, הרי"צ היה דור ה-8 מהבעש"ט, וכבר צריך להיות ולהדגיש השמחה של הכנת הגאולה!

לזכות

התמים **דניאל דוד** שיחי' ליום הבר-מצוה כ"ט תמוז ער"ב מנחם-אב ה' תהיה שנת סגולות טובה – שנת הקהל
שיהיה ח"ל – חסיד ירא שמים למדן בצבא הרבי מלך המשיח שיל"ו ויזכו הוריו וזקניו שיחיו לרוות ממנו רוב נחת יהודי חסידותי מתוך בריאות הרחבה אושר ושמחה תמיד כל הימים ולראות קבלת פני משיח תדקנו מי"ד ממ"ש נאו!
נדפס ע"י הוריו הרה"ח יוסף יעקב וזוגתו דבורה לאה נקי